

Tarragona

PATRIMONIO NATURAL

El municipio de Tarragona, el más extenso y poblado de la provincia, limita por el norte con Constantí, Els Pallaresos, El Catllar y La Riera de Gaia, al este con Altafulla, al sur con el Mediterráneo y al oeste con La Canonja. La ciudad se encuentra en la costa del mar Mediterráneo, en el margen izquierdo de la desembocadura del Francoli.

En el territorio municipal existen tres áreas de gran interés natural. Son dos zonas que pertenecen al inventario de los humedales de Cataluña y una reserva natural de fauna salvaje:

- Espacio de Interés Natural (EIN) de Tamarit - Punta de La Móra, EIN de la Desembocadura del Río Gaia y EIN del Río Gaia - Alameda de Santes Creus
- Zona húmeda de la desembocadura del río Francoli y humedal de la desembocadura del río Gaia
- Reserva Natural de Fauna Salvaje de la Desembocadura del Río Gaia

El paisaje de Tarragona se entiende a través de su relación con el mar. Lo componen una serie de sierras y colinas de baja altitud que se levantan entre el castillo de Tamarit y el Francoli y que separan el Penedés y el Camp de Tarragona. Estas colinas dan lugar a una costa accidentada con una sucesión de promontorios (punta de La Móra, punta de La Creueta, punta de L'Arrabassada, punta del Miracle) que delimitan una serie de playas y calitas. Desde el núcleo de Tarragona, situado por encima de este relieve, se divisa un amplio sector del litoral marítimo. Por otro lado, los ensanches de la ciudad, la actividad portuaria e industrial, se sitúan por encima de la plana deltaica del Francoli, en la zona de poniente.

En términos generales, el municipio de Tarragona está dominado por paisajes mediterráneos, caracterizados por una climatología de veranos secos y de inviernos no muy fríos, con unidades de vegetación natural que corresponden a los sistemas litorales y prelitorales.

Tarragona goza de una variedad de ambientes muy diferentes: las zonas más húmedas en los bordes de ríos, arroyos, acequias y canales; los lugares mediterráneos subhúmedos o discretamente secos; las zonas de pinadas y los de conreos, y una franja costera que combina las playas arenosas con los acantilados y las costas rocosas.

Las playas y el litoral de Tarragona, aparte de ser uno de los principales atractivos turísticos del municipio, ejercen otras funciones ambientales bien relevantes. Así, las playas del municipio representan un espacio abierto al mar de casi seis kilómetros y medio de longitud. A pesar de pertenecer a un municipio tan importante como Tarragona, muchas de sus playas (especialmente las del levante de la ciudad) todavía presentan unos valores naturales bastante elevados para acoger especies y comunidades litorales destacadas. Es importante mencionar las playas de La Savinosa y de La Móra como playas con un grado de naturalidad bastante elevado. Por otra parte, las playas de Tamarit, la cala Jovera y, especialmente, la playa Llarga contienen unos altísimos valores naturales que desde el Ayuntamiento se procura conservar y potenciar.

Asimismo, en el ámbito litoral también tienen una presencia destacada los acantilados y las costas rocosas. En los ambientes más rocosos encontramos las especies vegetales más típicas de estos lugares. Destaca el grupo de las espantazoras (*Limonium sp.*), alguna de cuyas especies es endémica del litoral catalán. Por otro lado, en aquellas zonas donde lo permite el sustrato se desarrolla la maquia litoral, una comunidad dominada por arbustos y algunos árboles de porte bajo, bastante escasa en el litoral tarragonense. Las puntas de El Miracle y de La Grossa tienen algunos de estos valores naturales, pero donde más los encontramos representados es en los contrafuertes de La Savinosa y de L'Arrabassada.

En el municipio de Tarragona están presentes diferentes hábitats terrestres de interés comunitario en el marco de la Directiva de hábitats. Entre ellos, destacan por su representatividad las pinadas mediterráneas. En este sentido, consideramos bastante interesantes las masas forestales de mas d'en Pastor, todo el ámbito de El Pont del Diable, el de Els Boscos de Tarragona, el triángulo que conforma el ámbito de Mas d'Enric - Mas de La Creu - Mas de Rafe, y el próximo a la Torre de les Escipiones.

En términos generales, el municipio de Tarragona está dominado por paisajes mediterráneos, caracterizados por una climatología de veranos secos y de inviernos no muy fríos, con unidades de vegetación natural que corresponden a los sistemas litorales y prelitorales.

Tarragona goza de una variedad de ambientes muy diferentes: las zonas más húmedas en los bordes de ríos, arroyos, acequias y canales; los lugares mediterráneos subhúmedos o discretamente secos; las zonas de pinadas y los de conreos, y una franja costera que combina las playas arenosas con los acantilados y las costas rocosas.

En este EIN encontramos el Bosque de La Marquesa, que representa una localidad de excepcional interés botánico y ecológico. El sabinar litoral, las comunidades de *Limonium* e hinojo marino, la abundancia de hongos y liquenes y las praderas de fanerogramas marinas constituyen sus principales valores. Estas son comunidades que tienen un interés especial por razones de distribución reducida, singularidad y madurez y, al mismo tiempo, una especial relevancia para la fauna mediterránea. Las pocas maquias bien conservadas que quedan en el país aconsejan también la consideración de esta maquia de coscoja y palmito como de interés especial y la restauración de esta comunidad en una comunidad madura. Hay que destacar la comunidad de sabinar litoral existente en este espacio, por ser el último representante en Cataluña de este tipo de comunidad.

El EIN de la Desembocadura del Río Gaia fue declarado en el año 1992 y se encuentra integramente incluido en el municipio de Tarragona, con un superficie total de 3,83 ha. Abarca la ribera y el lecho del río

Gaià que comprende desde la vía férrea hasta el mar. Posteriormente, en 1995, debido a su riqueza faunística fue declarado Reserva Natural de Fauna Salvaje. La desembocadura del río Gaià es un pequeño espacio lineal que incluye el último tramo del río Gaià, con zonas de aguas estancadas y una desembocadura abierta a una playa arenosa. La inclusión de este espacio en el EIN se circunscribe dentro de la red relictual de zonas húmedas de la Cataluña meridional, que forma refugio para algunos elementos faunísticos. Destaca su papel como zona de escala en las vías de aves migratorias.

Por último, a pesar de ocupar un área muy pequeña (3,83 ha) en el municipio de Tarragona, es digno de mencionar el EIN del Río Gaià - Alameda de Santes Creus. Las características de la zona presente en el municipio de Tarragona son similares a las del EIN del Gaià.

El río Francoli, a pesar de su marcada estacionalidad (como la mayoría de los ríos mediterráneos), constituye un conector biológico importante. Aparte de ello, a pesar de su alteración en su tramo urbano final, todavía tiene unos valores naturales destacables. Su desembocadura, aunque tiene una vegetación reducida a unos pocos retazos de cañizar, bogar y algún pie aislado de tamariscos (*Tamarix sp.*), tiene un interés ecológico elevado como zona de descanso para muchas otras aves migratorias. Nidifican especies como las cigüeñas (*Himantopus himantopus*), el chorlitejo chico (*Charadrius dubius*) y el chorlitejo patinegro (*Charadrius alexandrinus*).

Las áreas agrícolas del municipio también las consideramos bastante importantes, ya que suponen unas áreas naturales muy diferentes donde la fauna puede encontrar refugio y alimento. Son especialmente destacables sus zonas de transición con los ecosistemas limítrofes, ya que es donde se acostumbra a producir la mayoría de las interacciones. Los huertos de Ferran y los del Rec Major y los campos de cultivo de Mas d'en Grimalt serían los principales exponentes. En este grupo también se podrían incluir los campos de la zona de Boscos-Monnars.

Con respecto a los espacios, no podíamos dejar de añadir la zona del Médol y de Sant Simplici. En el Médol, las excavaciones de época romana han permitido que dentro del recinto se forme un hábitat con unas características de temperatura y luz muy singulares. Por otro lado, todas las zonas del alrededor, a pesar del fuego que sufrieron hace unos años, también acogen un buen número de especies singulares. Actualmente se están recuperando a un ritmo lento. Podemos encontrar aquí una maleza dominada por las especies mediterráneas típicas (estepas, coscoja, palmito, aulagras y aromáticas). Pero lo más destacable es la presencia del *Erodium sanguis-christi*, un endemismo del sur de Cataluña que tiene aquí su mayor población.

En fauna, son bastantes las especies protegidas y en peligro de extinción que encontramos. Entre todas, destaca la gaviota corsa (*Larus audouinii*), incluida en el anexo I de la Directiva de Aves, la cual tiene una colonia de cría importante dentro de las instalaciones del Puerto de Tarragona.

El término municipal de Tarragona, el más extenso y poblado de la provincia, limita al norte con Constantí, els Pallaresos, el Catllar i la Riera de Gaia; a l'est, amb Altafulla; al sud, amb el Mediterrani, i a l'oest, amb la Canonja. La ciutat està situada a la costa del mar Mediterrani, al marge esquerre de la desembocadura del Francoli.

En el territorio municipal hi ha tres espais d'elevat interès natural. Són dues zones que pertanyen a l'inventari de zones humides de Catalunya i una reserva natural de fauna salvaje:

- Espai d'Interés Natural (EIN) de Tamarit - Punta de La Móra, EIN de la Desembocadura del Riu Gaià EIN del Riu Gaià - Albereda de Santes Creus
- Zona humida de la desembocadura del río Francoli i zona humida de la desembocadura del río Gaià
- Reserva Natural de Fauna Salvaje de la Desembocadura del Río Gaià

El paisatge de Tarragona s'entén a través de la seva relació amb el mar. El conformen un seguit de serres i turons de baixa altitud que s'aixequen entre el castell de Tamarit i el Francoli i que separan el Penedés i el Camp de Tarragona. Aquests turons donen lloc a una costa accidentada amb una successió de promontorios (punta de La Móra, punta de la Creueta, punta de L'Arrabassada, punta del Miracle) que delimiten una sèrie de platges i calades. Des del nucli de Tarragona, situat per sobre d'aquest relleu, es divisa un ample sector del litoral marítim. Per altra banda, els exemplars de la ciutat, l'activitat portuària i industrial, se situen sobre la plana deltaica del Francoli, a la zona de ponent.

En termes generals, el municipi de Tarragona està dominat per paisatges mediterranis, caracteritzats per una climatologia d'estius secs i d'hiverns no gaire freds, amb unitats de vegetació natural que corresponen als sistemes litorals i prelitorals.

Tarragona gaudeix d'una varietat d'ambients molt diversos: les zones més humides de les vores dels rius, rieres, seqüies i canals; els indrets mediterranis subhumids o discretament eixuts; les zones de pinades i les de conreos, i una franja costanera que combina les platges arenoses amb els penya-segats i les costes rocoses.

Les platges i el litoral de Tarragona, a més de ser un dels principals atractius turísticos del municipi, exerceixen altres funcions ambientales ben rellevants. Així, les platges del municipi representen un espai obert al mar de gairebé sis quilòmetres i mig de longitud. Tot i pertànyer a un municipi tan important com Tarragona, moltes de les seves platges (especialment les del levante de la ciutat) encara presenten uns valors naturals prou elevats per acollir espècies i comunitats litorals destacades. Cal fer esment de les platges de la Savinosa i de la Móra com a platges amb un grau de naturalitat força elevat. Per altra banda, les platges de Tamarit, la cala Jovera i, especialment, la platja Llarga contenen uns altíssims valors naturals que des de l'Ajuntament es procura conservar i potenciar.

Així mateix, en l'àmbit litoral també hi tenen una presència destacada els penya-segats i els roquissars litorals. Ens els ambients més rocallosos hi trobem les espècies vegetals més típiques d'aquests indrets. Hi destaca el grup de les ensopogueres (*Limonium sp.*), de les

quals alguna de les espècies és endèmica del litoral català. Per altra banda, en aquells espais on ho permet el substrat s'hi desenvolupa la màquia litoral, una comunitat dominada per arbusts i alguns arbres de port baix, prou escassa al litoral tarragoní. Les puntes del Miracle i de la Grossa tenen alguns d'aquests valors naturals, però en més els trobem representats als morrots de la Savinosa i de l'Arrabassada.

En el municipi de Tarragona hi són presents diferents hàbitats terrestres d'interès comunitari en el marc de la Directiva d'hàbitats. Entre ells, destaquen per la seva representativitat les pinedes mediterrànies. En aquest sentit, considerem prou interessants les masses forestals de mas d'en Pastor, tot l'àmbit del Pont del Diable, el dels Boscos de Tarragona, el triangle que conforma el àmbit de mas d'enric - mas de la Creu - mas de Rafe, i el proper a la Torre dels Escipions.

El EIN de Tamarit - Punta de La Móra és un espai litoral situat a uns cinc quilòmetres al nord de la ciutat de Tarragona. Comprèn dos sectors separats per la platja de La Móra i inclou una zona terrestre i una part marina, definida per la cota batimètrica de vint metres.

En aquest EIN hi trobem el Bosc de la Marquesa, que representa una localitat d'excepcional interès botànic i ecològic. El sabiner litoral, les comunitats de *Limonium* i fonoll mari, la riquesa de fongs i liquens i les praderies de fanerogrames marines constitueixen els principals valors. Aquestes són comunitats que presenten un interès especial per raons de distribució reduïda, singularitat i maduresa i, alhora, una especial rellevància per a la fauna mediterrània. Les poques maquies ben conservades que queden al país aconsejaren també la consideració d'aquesta màquia de garric i margalló com d'especial interès i la restauració d'aquesta comunitat en una comunitat madura. Cal destacar la comunitat de sabiner litoral que hi ha en aquest espai, ja que és el darrer representant a Catalunya d'aquest tipus de comunitat.

El EIN de la Desembocadura del Gaià va ser declarat l'any 1992 i es troba íntegrament inclosos al municipi de Tarragona, amb una superficie total de 3,87 ha. Abasta la ribera i la llera del riu Gaià compresa entre la línia de ferrocarrils i el mar. Posteriorment, el 1995, a causa de la seva riquesa faunística va ser declarat Reserva Natural de Fauna Salvatge. La desembocadura del riu Gaià és un petit espai lineal que comprèn l'últim tram del riu Gaià, amb zones d'aigua embassada i una desembocadura oberta a una platja sorrena. La inclusió d'aquest espai en l'EIN se circumscriu dins la xarxa relictual de zones humides de la Catalunya meridional, que constitueix un refugi per a alguns elements faunístics. Destaca el seu paper com a zona d'escala en les vies d'ocells migratoris.

Finalment, tot i que ocupa una superficie molt petita (3,83 ha) al municipi de Tarragona, cal esmentar l'EIN del Riu Gaià - Albereda de Santes Creus. Les característiques de la zona present al municipi de Tarragona són semblants a les de l'EIN del Gaià.

El riu Francoli, a pesar de la seva marcadament estacionalitat (com la majoria de rius mediterranis), constitueix un connector biologic important. A banda d'això, tot i l'alteració del seu tram urbà final, continua mantenint alguns valors naturals destacables. La desembocadura, malgrat tenir una vegetació reduïda a uns pocs retalls de canyissar, bogar i algun peu aïllat de tamarí (*Tamarix sp.*), té un interès ecològic elevat com a zona de descans per a molts altres ocells migradors. Hi nidifiquen espècies com el camallarg (*Himantopus himantopus*), el corriol petit (*Charadrius dubius*) i el corriol camanegre (*C. alexandrinus*).

Els espais agrícoles del municipi també els considerem prou importants, ja que suposen uns àmbits naturals molt diferents on la fauna pot trobar refugi i aliment. Són especialment destacables les zones de transició amb els ecosistemes limítrofs, ja que és on s'acostuma a produir la majoria de les interaccions. Les hortes de Ferran i les del Rec Major i els camps de cultiu de mas d'en Grimalt en serien els principals exponentes. En aquest grup, també hi podríem incloure els camps de la zona de Boscos-Monnars.

Respecte als espais, no podíem deixar d'afegir-hi la zona del Médol i Sant Simplici. Al Médol, les excavacions d'època romana han permès que a dins del clot s'hi formi un habitat amb unes característiques de temperatura i llum molt singulaires. Per altra banda, tota la zona del voltant, tot i l'incendi que va patir fa uns quants anys, també acull un bon grapat d'espècies singulares. Actualment s'està recuperant a un ritme lent. Hi poden trobar una brolla dominada per les espècies mediterrànies tipiques (estepes, garric, margalló, argelagues i aromàtiques). Els espais agrícoles del municipi també els considerem prou importants, ja que suposen uns àmbits naturals molt diferents on la fauna pot trobar refugi i aliment. Són especialment destacables les zones de transició amb els ecosistemes limítrofs, ja que és on s'acostuma a produir la majoria de les interaccions. Les hortes de Ferran i les del Rec Major i els camps de cultiu de mas d'en Grimalt en serien els principals exponentes. En aquest grup, també hi podríem incloure els camps de la zona de Boscos-Monnars.

En el EIN de la Desembocadura del Gaià ANI es troba íntegrament inclosos al municipi de Tarragona, amb una total superficie de 3,87 ha. Hi coure la ribera i la llera del riu Gaià que des dels nuclis de Tarragona i del Rec Major, que desemboca en el riu Francoli, formen un espai litoral de 3,87 km de longitud. La desembocadura del riu Gaià es un petit espai lineal que comprèn l'últim tram del riu Gaià, amb zones d'aigua embassada i una desembocadura oberta a una platja sorrena. La inclusió d'aquest espai en l'EIN se circumscriu dins la xarxa relictual de zones humides de la Catalunya meridional, que constitueix un refugi per a algunes espècies faunístiques. Destaca el seu paper com a zona d'escala en les vies d'ocells migratoris.

En el EIN de la Desembocadura del Riu Gaià ANI es troba íntegrament inclosos al municipi de Tarragona, amb una total superficie de 3,87 ha. Hi coure la ribera i la llera del riu Gaià que des dels nuclis de Tarragona i del Rec Major, que desemboca en el riu Francoli, formen un espai litoral de 3,87 km de longitud. La desembocadura del riu Gaià es un petit espai lineal que comprèn l'últim tram del riu Gaià, amb zones d'aigua embassada i una desembocadura oberta a una platja sorrena. La inclusió d'aquest espai en l'EIN se circumscriu dins la xarxa relictual de zones humides de la Catalunya meridional, que constitueix un refugi per a algunes espècies faunístiques. Destaca el seu paper com a zona d'escala en les vies d'ocells migratoris.

En el EIN de la Desembocadura del Riu Gaià ANI es troba íntegrament inclosos al municipi de Tarragona, amb una total superficie de 3,87 ha. Hi coure la ribera i la llera del riu Gaià que des dels nuclis de Tarragona i del Rec Major, que desemboca en el riu Francoli, formen un espai litoral de 3,87 km de longitud. La desembocadura del riu Gaià es un petit espai lineal que comprèn l'últim tram del riu Gaià, amb zones d'aigua embassada i una desembocadura oberta a una platja sorrena. La inclusió d'aquest espai en l'EIN se circumscriu dins la xarxa relictual de zones humides de la Catalunya meridional, que constitueix un refugi per a algunes espècies faunístiques. Destaca el seu paper com a zona d'escala en les vies d'ocells migratoris.

En el EIN de la Desembocadura del Riu Gaià ANI es troba íntegrament inclosos al municipi de Tarragona, amb una total superficie de 3,87 ha. Hi coure la ribera i la llera del riu Gaià que des dels nuclis de Tarragona i del Rec Major, que desemboca en el riu Francoli, formen un espai litoral de 3,87 km de longitud. La desembocadura del riu Gaià es un petit espai lineal que comprèn l'últim tram del riu Gaià, amb zones d'aigua embassada i una desembocadura oberta a una platja sorrena. La inclusió d'aquest espai en l'EIN se circumscriu dins la xarxa relictual de zones humides de la Catalunya meridional, que constitueix un refugi per a algunes espècies faunístiques. Destaca el seu paper com a zona d'escala en les vies d'ocells migratoris.

En el EIN de la Desembocadura del Riu Gaià ANI es troba íntegrament inclos

